

*Til minde om
Ove og Ingeborg
1945 - 2014*

*Poul
Svogerslev, december 2014*

Den 28. december 2014 blev dagen hvor mor sagde farvel til os.
Det kunne jo ikke være en mere flot decemberdag, med klar frost og helt stille vejr.
Det blev en utrolig fredfyldt dag, hvor vi alle hendes børn var samlet og vi kunne sammen sige farvel.

Der er mange gode minder der kommer frem sådan en dag, hvor os søskende og børnebørn kunne fortælle om dejlige minder og sjove oplevelser.

For mange år siden i 1944 drager Ingeborg til Charlottenlund og bliver husassistent hos den rare lægefamilien. Lidt senere får hun hentet veninden Maren til Charlottenlund.

Ingeborg er født i den lille landsby Råsted, på heden vest for Holstebro. I et meget levende lille samfund, der har en stor tilknytning til højskolebevægelsen. Hun er jo datter af Peder og Ellen Margrethe Kjær - sammen fik de først lille Holger, der døde som en 2 årig lille dreng. Nu kom så Johanne 1917, Mor 1918, Holger 1920, Sigvald 1924 og Agnes 1928 og i 1932, Anders. Anders stadig lever.

Som søskende lærte vi familierne og deres børn godt at kende på de årlige ferieture, hvor vi rejste gratis med ferietoget til Jylland.

Det var dejlige stunder, hvor vi skiftevis besøgte familierne rundt i området Holstebro, Idum, Skibbild, Sørvad og Feldborg.

Vi fik lært at tale "vestjysk" og malke køer og fodre grise, lærte den jyske natur at kende. Nogle af os tilbragte også mange gode stunder hos Sigvald på Christian den IX børnehjem i Århus og Kongelejren på Mols.

Uforglemmelige oplevelser.

Ingeborg bliver jo husassistent i Charlottenlund og Ove har været mariesoldat på Kongelundsfortet, hans gode ven Åge er indkaldt samtidig som Ove muligvis som betjent i CB-korpset .

Da Ove jo er blevet uddannet anlægsgartner fra Vilvorde Havebrugshøjskole og nok har arbejdet som anlægsgartner ved Charlottenlund er det måske nærliggende at tænke, at i den store flotte have, hvor Ingeborg var husassistent - fik besøg af en ung charmerende anlægsgartner. Hvem ved

Vi ved jo ikke hvordan de har mødtes men det er jo nok sket et eller andet sted i Charlottenlund. Det var også hertil Ingeborg og Ove tog på en bustur i 1991. Kort før de måtte sige farvel til hinanden.

Ove og Ingeborg bliver gift og også Åge og Maren.

De bliver ved med at have et nært venskab indtil først Maren og lidt efter Åge dør i slutningerne af 1960'erne.

Ove og Ingeborg bliver viet den 22. april 1945 i Glostrup Kirke - lige før befrielsen den 5. maj.

Det er lige under krigen og derfor er der mange der ikke kan være med fra Jylland.

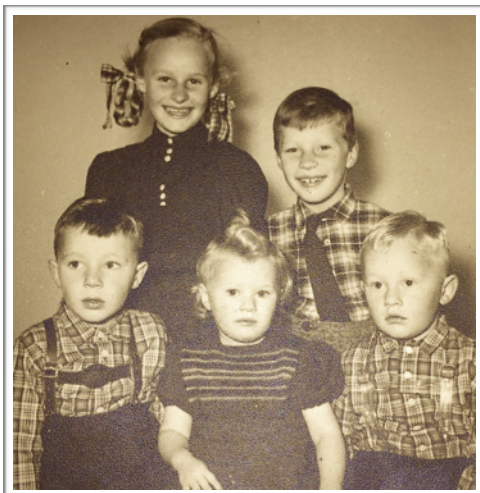
Med befrielsen bliver der meget at fejre i Danmark efter 5 svære år under 2. verdenskrig.

For Ove og Ingeborg venter en stor opgave. De skal forpagte Handelsgartneriet på Ejby Mosevej.

Laurits Hansen, farfar er nemlig død i 1944 kun 54 år gammel. Jeres farmor Emma Hansen skal blive boende på handelsgartneriet og Ove og Ingeborg skal drive gartneriet videre for hele familien.

Det er optimistiske år.

Else bliver født i 1946 og jeg i 1948, Jørgen 1951, Erik 1953, Ellen 1954 og Inger 1957

Far og mor er engagerede mennesker, der involverer sig meget i lokalsamfundet, de er stærkt engageret i at etablere den store Nordvangskole i Glostrup med ca 800 elever.

Det er en fantastisk skole med utrolig dygtige lærere og en aktiv forældregruppe, der lige fra starten skaber en levende skole, der er med til at give os børn en utrolig god skolegang.

Der bliver arbejdet hårdt på gartneriet med mange grønsager hele året, vi er alle med og tiderne bliver vanskeligere - traktorerne kommer til Danmark og der er kun 7 tønder land og en stor familie foruden vores egen på nu 6 børn, der også skal have afkast fra gartneriet. Det kan ikke løbe rundt, selv om en af de første gartneri traktorer, der kommer til Danmark, bliver købt af Ove.

Her er Handelsgartneriet Ejby Mosevej

Ove og Ingeborg må af mange grunde finde mulighederne for et andet liv.

De finder en stor lejlighed i 1958 på Diget 19, st th, tæt ved Nordvangskolen og den kommende nye Vestervangskole. Her ved Diget 19 er der også mange familier med børn. I vores opgang omkring 20, dertil de nærmeste opgange - flere håndbold- og fodboldhold kunne hurtigt dannes og et rigt børneliv kunne leves.

Ove arbejder med flere ansættelser.

Først hos Gartner Knudsen - nu Rødovre Centeret - og samtidig som selvstændig anlægsgartner, hvor han efterhånden får bygget en god kundekreds op i Glostrup. Ingeborg har også et fast arbejde - som Ove klart udtrykker det - hun skal jo passe 6 børn og have alting til at gå op - med mad og tøj og meget andet. De havde stor respekt og tolerance for hinanden.

Ingeborg travler hurtigt mange gange til mange forskellige butikker hver dag - pengene er små og tilbudene er jo i mange forskellige små butikker. 2 tasker og en god jakke samt tørklædet på hovedet er et velkendt billede for os alle i disse år, hvor der jo også skal snakkes med mange forskellige folk rundt omkring. Der er et livligt liv blandt husmødrene i området.

Hun skaffer os job i Kiosken hos Daugaard og hun er kasserer for fritidsklubben ved Vestervangskolen med indkøb og meget andet.

Altid i godt humør og en stor tillid og tolerance for vores liv. Vi fik lov til at udvikle os og finde vores egne veje i en verden, der udviklede sig hurtigere og hurtigere.

Denne udvikling forstod de ikke altid lige med det samme, men de lyttede og talte med om de forandringer der skete.

Hele vores barndom husker jeg med glæde, selvom der ikke var mange penge, og vi jo også var dem, der aldrig fik det nyeste legetøj, cykler og fjernsyn. Det første fjernsyn vi fik købte jeg af mine opsparede penge i 1964. Vi bidrager alle til at få familielivet til at lykkes, der er mange småjobs med passe børn om aftenen i de unge familier med småbørn.

Der skal hjælpes til i weekender med at få slået græs sammen med Ove hos hans kunder.

Man kan roligt sige at vi alle hjalp til med det hele - uanset alder.

Der var udfoldelsesmuligheder og plads til at være barn og ung i et levende miljø sammen vore forældre, søskende og mange legekammerater.

Far knoklede i lange dage og i weekender, mor var der altid som en sikker havn.

Diget 19
vi er klar til turen til Jylland

Da far fik invalideydelse som 60 årig, fik vi børn og hans børnebørn pludselig glæde af hans nærvær med husbyggeri og teltture til Sverige samt meget andet. Mor forblev som vores hovedcentrale på Diget i Glostrup, det var her linierne samledes for os alle - det var her beskederne fra vores liv blev fortalt og viderebragt. Far dør efter et langt og arbejdsomt liv ikke så gammel kun 71 år i juli 1991, men hans krop var som en 90 årig, sagde lægen.

Mor forbliver som den arbejdssomme og omsorgfulde moder, hvor hun siden begyndelsen af 70'erne passede børnebørn og hunde ude omkring og på Diget, ja selv Rasmus og Marie bliver der passet godt på med sukermadder og spegepølse-madder.

Desværre får mor en tiltagende demens, der jo de sidste år kommer til at præge hendes tilværelse meget, og meget mod hendes vilje bliver disse år tilbragt på plejehjemmet Dalvangen.

Men som hun sagde, da hun kom til plejehjemmet - her er jo alle mine møbler, så her kan jeg da godt bo.

Når man besøgte hende var det næsten altid med et - har I det godt? efter vores positive svar fortalte hun så - ja jeg har det også godt.

Den 28. december 2014 sov hun stille og fredeligt ind, og vi fik sagt et fint farvel og tak for en god opvækst.

Mange kærlige hilsner
Poul

Se denne film om Nordvangskolen fra 1950'erne

https://www.youtube.com/watch?v=k4-l0VUJXkl&feature=player_embedded

Nordvangskolen skulle den nye superskole hedde, og den blev indviet i 1950. Den blev bygget ude på den gamle motorbanes areal og skulle også afløse de gamle landsbyskoler i Ejby og Hvissinge. Skolen var opført efter nyeste pædagogiske principper med eksempelvis faglokaler. Den var helt anderledes end de gamle skoler i byen og især en verden til forskel fra de gamle landsbyskoler.

